

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**HORATII TVRSELLINI || ROMANI || E SOCIETATE IESV ||
LAVRETANAE HISTORIAE || LIBRI QVINQVE. ||**

Torsellini, Orazio

Romae, 1597

Cap. 23. Dona Christinæ Mag.Duc.Hetruriæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64112)

Aduentus, & dona Christinae uxoris

Magni Hetruriae Ducis.

Cap. XXIII.

CAETERUM Christinae uxoris Magni Hetruriae Ducis aduentus vel pietatis, vel munificentiae argumentis maxime insignis fuit. Hæc cum regali pene comitatu Lauretum petens ingentia secum dona attulit. Attamen Christianae pariter modestiae, & S. Francisci memor vulgarem vestitum cinerei coloris adamauit: aurum, gemmasque deposuit, vt cœlestis Reginae, cui sciebat cordi semper fuisse paupertatem, illa cultus simplicitate caperet oculos. Et Dominae exemplum apud ancillas, matronas, asseclas, ipsosque corporis custodes valuit. Omnes Lauretanæ peregrinationis comites, modestiae quoque, & coloris socij fuere. Nec Clemens Pont. insigni clarissimæ feminae pietati defuit. Transeunti per Pontificiae ditionis oppida, vbique lautiae præbitæ regio apparatu, quacumque incedebat, non magis vestitus tenuitas miraculo erat, quam eximia pietas exemplo; vtique posteaquam Laureto appropinquauit. Quippe vbi primum Recineti egressa, procul Lauretanæ Basilicæ tecta conspexit; confestim lectica, qua vehebatur, exilit: procumbit in genua: B. Virginem salutat de via, nullo asseclarum detrectante pietatis officium, quod Domina occupasset. Inde pedibus cum Episcopis aliquot, cæteroque comitatu Lauretum ingressa, ad B. Mariae processit Aedem. Ibi contempto puluino, cæteroque apparatu, in sacrosanctæ Domus vestibulo genua submittit venerabunda. Hortantibus certatim Episcopis, ipsoque Cardinale Gallo, vt ipsam Deiparæ cellam intraret, nefas esse respondit ante noxas sacra confessione absterfas, augustissimum illud limen intrare, & os suum sanctissimæ Virgini ostendere. Nec vllæ
cuius-

cuiusquam preces de proposito eam deducere potuerunt, adeo rara in eius mente infidebat religio Lauretanæ Domus. Tandem igitur animo rite expiato, cœlestique dape refecto, sacrosanctam cellam ingreditur. Creuerat pietatis ardor, vt fit, iniecta mora. Ergo B. Mariæ visendæ, salutandæque studio accensa procidit supplex: ibique impensis precibus plures absumpsit horas. Neque id semel fecit, sed toto triduo, tandiu enim Laureti substitit. Quo quidem tempore adeo erat in templo assidua, sacrisque intenta officijs; vt eam in templo habitare crederes. His pietatis indicijs par munificentia respondit. Sub digressum pueros cum donis regalis opulentia misit in templum. Altarium, sacerdotis, ministrorumque solenni ritu operantium vestes inter dona erant, auro, argentoque trifariam crispante, mirabili opere, artificioque perfectæ: super hæc arę toralia, & materia, & opere maxime insignia. Quippe totum pene eorum spatium occupant Prophetarum, Sibyllarum, Apostolorum, Euangelistarum imagines egregiæ, scite insertæ ramusculis, floribusque. opus autem vniuersum acu mira prorsus arte depictum, affirmare ausim, vix quicquam in eo genere artificiosius, preciosius, admirabilius vsquam factum. satis constat eius manu precium ad octo aureorum millia peruenisse. Eximia sacrorum calicum velamenta, aliaque generis eiusdem in doni cumulum accessere.

Sacerdotis Hispani testimonium, & donum miraculo insigne.

Cap. XXIV.

PEr eadem tempora Alfonso Sancius Hispanus sacerdos doctus iuxta, piusque Lauretum venit, recens ab vltimo oriente, insulisque Sinarum, quæ Philippinæ vocan-